

پدیده ی چشمگیر شرکت زنان در جنبش انقلابی کنونی

سخن روز شماره ۵۳/۹۹
۲ آذر ۱۳۹۸ - ۲۳ نوامبر

صدای تبلیغات چی های ارتجاع حاکم در ایران از شرکت وسیع زنان در اعتراض های کنونی در ایران بلند شده است. دست یاران دیکتاتوری می کوشند با نسخه از پیش ساخته شده ی خود، این پدیده را هم به اصطلاح توضیح دهند و آن را نشان نفوذ عنصر خارجی در اعتراض ها و تظاهرات انقلابی آبان ماه ۱۳۹۸ در ایران اعلام کنند.

علت واقعی این پدیده چیست؟ چگونه می توان این پدیده را از انتزاع توخالی و درک نشده به شناختی درک شده از شرایطی که زیر تأثیر آن، زنان که محروم ترین لایه ی زحمتکشان را در ایران تشکیل می دهند، به عنصر انقلابی و تکانه حرکت اجتماعی بدل می شوند؟

اهمیت این شناخت و درک شرایط تولید کننده ی پدیده تحرک چشمگیر زنان برای بیرون کشیدن وظایف مبارزاتی پراهمیت است.

می دانیم که جنبش اعتراضی و اعتصابی کارگری در چند سال اخیر برای دستیابی به دستمزد عقب افتاده خود راهگشای نبردی عمومی برای مطالبات قانونی لایه های متفاوت زحمتکشان شد. دیگر تنها کارگران هفت تپه، نپکو، و .. مراکز دیگر تنها نیستند. بازنشستگان که سرمایه های آنها به تاراج رفته است و اکنون در دوران سالمندی با پدیده ی فقر روبرو هستند، معلمان و دیگر لایه های زیر فشار اقتصادی، با انواع ابتکارها در مبارزات مطالباتی- دمکراتیک توده های زحمتکش شرکت دارند. زنان در همه ی این بخشهای زحمتکش اجتماعی محروم ترین گروه هستند که زیر فشار مضاعف نیز قرار دارد.

در چنین شرایطی است که جنبش انقلابی در جهت سراسری شدن در کشور رشد می کند. تمرین های مداوم و نوبتی برای تغییر انقلابی شرایط سلطه ی ارتجاع حاکم گام های خود را در پدیده های متفاوت نشان می دهد که یکی از آنها وسعت و برآیی حرکت انقلابی زنان است. آن را باید بخشی از جنبش کارگران و دیگر زحمتکشان یدی و فکری در این مرحله ی انقلابی ارزیابی نمود و از آن به دفاع برخاست.

لایه‌های دیگر مانند دانشجویان که زیر فشار و کنترل امنیتی شدید ارتجاع قرار دارند نیز در مبارزات کنونی نقش بزرگی ایفا می‌کنند. تظاهرات در دانشگاه تهران که با دستگیری چندین ده نفر همراه بود، نشان مبارزه آنان و نگرانی ارتجاع از اضافه شدن این نیروی فعال اجتماعی به نبرد طبقاتی جاری در ایران است.

به سخنی دیگر مبارزات مطالباتی-دمکراتیک در روندی مصمم و هدفمند به طور پیگیر در سطح و در عمق توسعه می‌یابد و نقش و سرشت رهایی بخش خود را به نمایش می‌گذارد. مبارزات دمکراتیک-مدنی هر روز بیش تر تجربه می‌آموزد و با شناخت نقاط ضعف و قدرت خود و دشمن طبقاتی به تجهیز و سازماندهی خود می‌پردازد برای خروج و برش انقلابی از کلیت نظام حاکم. روندی که از یک سو علیه دیکتاتوری ولایی و با مضمون خواست‌های اقتصادی-اجتماعی از سوی دیگر علیه نظام سرمایه داری وابسته ی کنونی در ایران به پیش می‌رود و تعمیق می‌یابد.

مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و همچنین مبارزه برای رهایی از برنامه ی اقتصادی ریاضت اقتصادی در نبرد طبقاتی ژرفش شونده در ایران به وحدت می‌رسند. توده های میلیونی هر روز بیش تر درمی‌یابند که دیکتاتوری ولایی ابزار تحمیل و اجرای برنامه دیکته شده توسط امپریالیسم است.

گران کردن قیمت بنزین یکی از راهکارهای دیکته شده توسط صندوق بین‌المللی پول است که تحت عنوان «کوچک کردن دولت» عملی می‌گردد. مضمون این راهکار حذف روزافزون وظایف دولت در تأمین نیازهای اجتماعی است. «حکم حکومتی» خامنه ای در اجرای گرانی قیمت بنزین که «در توافق نظر با هر سه» ارگان حاکمیتی، دولت، مجلس و دستگاه قضایی اعلام و اجرا شد، نشان وحدت کلیت نظام سرمایه داری وابسته به اقتصاد جهانی امپریالیستی در ایران جمهوری اسلامی است.

برنامه امپریالیستی خصوصی سازی زندگی اجتماعی و تاراج هستی توده های میلیونی مردم مضمون این وابستگی نواستعماری ایران به امپریالیسم جهانی را تشکیل می‌دهد. این وابستگی نواستعماری، ریشه ی تأثیر «تحریم» ها را تشکیل می‌دهد. این وابستگی نواستعماری ابزار امپریالیسم آمریکا و ترامپ است برای خروج یکطرفه از برجام.

هر روز بیش تر فقدان حضور اندیشه ی انقلابی چپ به چشم می‌خورد برای رایه ی برنامه ی جایگزین در برابر برنامه ی امپریالیستی. رایه

برنامه اقتصاد سیاسی ملی- دمکراتیک در برابر برنامه ضد مردمی و ضد ملی نئولیبرال که می تواند به عنوان پرچم مبارزه توده های زحمتکش نقش تعیین کننده در ژرفش هدفمند نبرد طبقاتی و انقلابی کنونی ایفا سازد.

فقدان حضور اندیشه ی انقلابی چپ در نبرد کنونی خطر کودتای ناپلئونی و همچنین کشانده شدن جنبش انقلابی به بی راهه ی دشمنان رنگارنگ راستگرای خلق را افزایش می دهد. مسئولیت چپ انقلابی هر روز سنگین تر می شود.